

EUROOPA PARLAMENT

2014–2019

Väliskomisjon

2014/2220(INI)

16.12.2014

RAPORTI PROJEKT

ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika rakendamise kohta (vastavalt Euroopa Parlamendile esitatud nõukogu aastaaruandele ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika kohta)
(0000/2014 – C8-0000/2014 – 2014/2220(INI))

Väliskomisjon

Raportöör: Arnaud Danjean

SISUKORD

lk

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....3

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika rakendamise kohta (vastavalt Euroopa Parlamendile esitatud nõukogu aastaaruandele ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika kohta) (0000/2014 – C8-0000/2014 – 2014/2220(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika rakendamist (vastavalt Euroopa Parlamendile esitatud nõukogu aastaaruandele ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika kohta) (0000/2014 – C8-0000/2014),
- võttes arvesse liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja komisjoni asepresidendi Euroopa Parlamendile esitatud aastaaruannet ühise välis- ja julgeolekupoliitika kohta, eriti selle Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitikat käsitlevaid osi (12094/14)),
- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artikleid 2 ja 3 ja V jaotist ning eriti selle artikleid 21, 24 ja 36,
- võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 18. detsembri 2013. aasta kohtumise järeldusi,
- võttes arvesse 4. aprillil 2014 ja 7. novembril 2014 toimunud ühist välis- ja julgeolekupoliitikat ning ühist julgeoleku- ja kaitsepoliitikat käsitleva parlamentidevahelise konverentsi järeldusi,
- võttes arvesse 12. detsembril 2003. aastal Euroopa Ülemkogu vastu võetud Euroopa julgeolekustrateegiat „Turvaline Euroopa paremas maailmas” ning selle rakendamise aruannet „Julgeoleku tagamine muutuv maailmas”, mille Euroopa Ülemkogu 11.–12. detsembril 2008. aastal heaks kiitis,
- võttes arvesse nõukogu 25. novembri 2013. aasta ja 18. novembri 2014. aasta kohtumiste järeldusi ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika kohta,
- võttes arvesse liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja komisjoni asepresidendi ning Euroopa Kaitseagentuuri juhi 7. juuli 2014. aasta eduaruannet Euroopa Ülemkogu 2013. aasta detsembris toimunud kohtumise järelduste rakendamise kohta,
- võttes arvesse liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja ja komisjoni asepresidendi ning komisjoni ühisteatist „ELi terviklik lähenemisviis väliskonfliktidele ja -kriisidele” ning nõukogu 12. mai 2014. aasta järeldusi selle kohta,
- võttes arvesse ühisteatist „Euroopa Liidu küberjulgeoleku strateegia: avatud, ohutu ja turvaline küberruum” ning sellega seotud nõukogu 25. juuni 2013. aasta järeldusi, samuti 18. novembril 2014. aastal vastu võetud ELi küberkaitsepoliitika raamistikku,

- võttes arvesse 24. juunil 2014. aastal vastu võetud Euroopa Liidu merendusjulgeoleku strateegiat;
- võttes arvesse nõukogu 24. juuni 2014. aasta otsust solidaarsusklausli liidupoolse rakendamise korra kohta,
- võttes arvesse 18. novembril 2014. aastal vastu võetud süstemaatilise ja pikaajalise kaitsekoostöö poliitikaraamistikku,
- võttes arvesse komisjoni 24. juuli 2013. aasta teatist „Konkurentsivõimelisem ja tõhusam kaitse- ja julgeolekusektor” (COM(2013)0542) ning selle rakendamise tegevuskava (COM(2014)0387),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. mai 2009. aasta direktiivi 2009/43/EÜ kaitsetarbeliste toodete ühendusesisese veo tingimuste lihtsustamise kohta¹,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiivi 2009/81/EÜ, millega kooskõlastatakse teatavate kaitse- ja julgeolekuvaldkonnas ostjate poolt sõlmitavate ehitustööde ning asjade ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise kord ja muudetakse direktiive 2004/17/EÜ ja 2004/18/EÜ²,
- võttes arvesse oma resolutsioone ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika kohta, eriti 21. novembri 2013. aasta resolutsiooni ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika rakendamise kohta³ ning resolutsiooni Euroopa kaitsesektori tehnoloogilise ja tööstusliku baasi kohta⁴, samuti 12. septembri 2013. aasta resolutsiooni ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika merendusmõõtme kohta⁵ ja resolutsiooni Euroopa Liidu sõjaliste struktuuride olukorra ja tulevikuväljavaadete kohta⁶,
- võttes arvesse oma 3. aprilli 2014. aasta resolutsiooni ELi tervikliku lähenemisviisi ja selle mõju kohta ELi välistegevuse järjepidevusele⁷,
- võttes arvesse oma 13. juuni 2013. aasta soovitusi liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale ja komisjoni asepresidendile, nõukogule ja komisjonile Euroopa välisteenistuse korralduse ja toimimise läbivaatamise kohta 2013. aastal⁸ ning nõukogu 17. detsembri 2013. aasta järeldusi Euroopa välisteenistuse 2013. aasta tegevuse läbivaatamise tulemuste kohta⁹,
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja,

¹ ELT L 146, 10.6.2009, lk 1.

² ELT L 216, 20.8.2009, lk 76.

³ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0513.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0514.

⁵ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0380.

⁶ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0381.

⁷ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2014)0286.

⁸ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2013)0278.

⁹ http://eeas.europa.eu/library/publications/2013/3/2013_eeas_review_et.pdf

- võttes arvesse kodukorra artikli 132 lõiget 1,
- võttes arvesse väliskomisjoni raportit (A8-0000/2014),

Üldine julgeolekuolukord

1. on arvamusel, et Euroopa Liidu ja selle naabruse julgeolekuolukord on üha ebastabiilsem ja heitlikum; on seisukohal, et sõda Ukrainas ning konfliktid Süürias ja Iraagis koos terroriorganisatsiooni ISIS esilekerkimise, Liibüa kriisi ja Saheli piirkonna terrorismiohuga ohustavad otseselt liidu julgeolekut; on samuti seisukohal, et USA tasakaalustamispüüdlused Aasias ja Vaikse ookeani piirkonnas ning liikmesriikide eelarvetes ja suutlikkuses avalduvad finantskriisi tagajärjed rõhutavad tõsiasja, et liidul tuleb suurema vastutustundega suhtuda oma julgeolekusse ja kaitsesse;
2. on arvamusel, et Euroopa Liidu piirid ja lähinaabrus ei ole alates Euroopa julgeoleku- ja kaitsepoliitika / ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika loomisest 1990. aastate lõpus kunagi nii ebatavalised olnud; tunneb muret, et liit ei suuda kõigi nende ohtudega silmitsi seistes võtta endale otsustava tegutseja rolli, ning et liiga sageli võidakse tugineda ühe või mitme liikmesriigi algatustele või ajutistele ühendustele, kus ELil on üksnes marginaalne või abistav roll;
3. on seisukohal, et Euroopa Liit ja selle liikmesriigid peavad suutma uute julgeolekuprobleemidega kiiresti kohaneda, kasutades eelkõige tõhusalt ära ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika olemasolevad vahendid, viies liikmesriikide meetmed paremini kooskõlla ning rakendades vajaduse korral pragmaatilisel ja paindlikult uusi mehhanisme Euroopa solidaarsuse väljendamiseks;
4. rõhutab, et ELi tugevus ja tõhusus peituvad võimes kaasata üheaegselt väga erinevaid vahendeid, järgides samal ajal täiel määral ÜRO põhikirja sätteid; rõhutab, et ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika sõjalised ja tsiviilvahendid on sellise tervikliku lähenemisviisi lahutamatu osa;

2013. aasta detsembris kohtunud Euroopa Ülemkogust kohtumiseni 2015. aasta juunis: kas ühine julgeoleku- ja kaitsepoliitika on ikka prioriteet?

5. kiidab heaks nõukogu 2013. aasta detsembrikuise kohtumise järeldused, milles tunnistatakse vajadust tugevdada ühist julgeoleku- ja kaitsepoliitikat, muuta see tulemuslikumaks, nähtavamaks ja mõjusamaks, tõhustada võimekuse arendamist ja tugevdada Euroopa kaitsetööstust;
6. on siiski arvamusel, et 2013. aastal antud poliitilise toukele ei järgnenud kaugeleulatuvatele eesmärkidele vastavate konkreetsete meetmete rakendamist; on seisukohal, et ELil ei ole hetkel veel selliseid operatiivseid, suutlikkust tagavaid ja tööstuslikke vahendeid, mille abil otsustavalt osaleda rahvusvaheliste kriiside ohjamisel ja kinnitada oma strateegilist sõltumatust;
7. tunneb heameelt Federica Mogherini nimetamise üle uueks liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgeks esindajaks ja komisjoni asepresidendiks; kiidab heaks pr Mogherini esimesed avaldused ning tema otsuse võtta üle välisasjade nõukogu ja

kaitsenõukogu juhatamine, mis näitab huvi ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika vastu; loodab, et need seisukohad annavad positiivse tõuke ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika arengule;

- loodab, et Euroopa Ülemkogu taas kord kaitseküsimustele keskenduva kohtumise ajaks 2015. aasta juunis suudavad liikmesriigid ja ELi institutsioonid esitada detsembris 2013 võetud kohustustele vastavad konkreetset meetmed;

Ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika missioonid ja operatsioonid

- märgib, et viimaseid ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika tsiviil- ja sõjalisi operatsioone saadavad endiselt juba aastaid teada olevad struktuurilised puudujäägid: aeglane ja jäik otsuste tegemise protsess, missioonide mandaatide ebakõla missioonide tegevuskeskkonnaga, probleemid vägede moodustamisega, logistilise reageerimise ja rahaliste vahendite puudumine;
- on seisukohal, et ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika missioonide ja operatsioonide rahastamise küsimus on sellele poliitikale tuleviku kindlustamise seisukohast otsustava tähtsusega; peab kahetsusväärseks, et nõukogu 2013. aasta detsembris sel teemal algatatud arutelust ei ole tänaseks sündinud konkreetseid ettepanekuid; nõuab, et mehhanismiga Athena võetaks süstemaatiliselt üle ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika missioonide ja operatsioonide käivitamisega seotud kulude kandmine ning sellega suudetaks hallata rahalisi vahendeid, mis saadakse liikmesriikide kahepoolsete kokkulepete alusel, kolmandatelt riikidelt või muudelt rahvusvahelistelt organisatsioonidelt, et need saaksid osaleda konkreetse operatsiooni rahastamises;
- märgib, et Euroopa Liidu alates 2009. aastast toimunud tsiviilmissioonid on liiga sageli pigem täitnud kriisiolukordades liidu nähtavuse suurendamise rolli kui olnud põhjalikul analüüsil ja kavandamisel põhinev strateegiline vahend; on veendunud, et sellised missioonid ei tohiks olla liidu kohaoleku alibi, vaid tõhusalt ja vastutustundlikult toimiv reaalne poliitiline ja operatiivne vahend, mis on osa üldisest tegevusstrateegiast;
- peab küsitavaks, kas oli asjakohane käivitada Euroopa Liidu integreeritud piirihalduse Liibüa abimissioon (EUBAM Libya) ja seda jätkata sellises institutsioonilises ja julgeolekukeskkonnas asjakohane, kus sellega ei suudetud kordagi seatud põhieesmärke täita;
- peab Gaza sektoris valitsevat olukorda silmas pidades samuti kahetsusväärseks, et nõukogus ei ole ikka veel suudetud lõpule viia piirihaldamise abimissiooni Rafahi piiriületuspunktis (EUBAM Rafah) käsitlevaid arutelusid; nõuab kõnealuse missiooni taaskäivitamist ning selle mandaadi, personali ja vahendite läbivaatamist, et missiooniga võidaks osaleda Gaza sektori ning Egiptuse ja Israeli vaheliste piiride kontrollimisel;
- märgib, et ELi ambitsioonikas missioon piirkondliku merendusala suutlikkuse tõstmiseks Aafrika Sarve piirkonnas (EUCAP Nestor) toimub sellises institutsioonilises ja tegevuskeskkonnas, kus tegutseb suur hulk rahvusvahelisi mitme- ja kahepoolseid osalejaid ning kaasatud on ka ühenduse vahendid, mis hägustab missiooni nähtavust ja raskendab selle eesmärkide täpset määratlemist ning seega ka konkreetsete tulemuste saavutamist;

15. märgib, et alates 2013. aasta juunist on kasutusel olnud ladu, mis võimaldab ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika tsiviilmissioonide läbiviimiseks vajalike vahendite kiiret kasutuselevõttu; on seisukohal, et lao tõhusa kasutamise tagamiseks peaks see olema asjaomase missiooni juhi ja tema määratletud vajaduste teenistuses ning mitte sõltuma komisjoni otsustest; palub koostada lao tegevuse kohta aastaaruandeid, mis võimaldab konkreetselt hinnata, milline on lao lisandväärtus tsiviilmissioonide käivitamise kiiruse seisukohast;
16. kiidab heaks käimasolevad uuringud, mis käsitlevad ühise teeninduskeskuse loomist ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika tsiviilmissioonide läbiviimiseks vajalike vahendite koondamiseks; on seisukohal, et kõige tõhusam lahendus oleks luua Euroopa välissteenistuse raames keskne institutsiooniline struktuur, kuhu koondataks praegu tsiviilmissioonide vahel laiali olevad teenistusüksused (personal, IT, logistika jne) ja mille abil ratsionaliseeritaks nende tegevus;
17. tõdeb, et ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika sõjaliste operatsioonide puhul on üha sagedamini tegemist keskendumisega relvajõudude koolitusele (EUTM Mali ja EUTM Somalia); tunneb heameelt operatsioonide edu üle, kuid peab kahetsusväärseks, et täitevvolitustega missioonide läbiviimist kaalutakse nüüdseks harva; on veendunud, et arvestades pidevat ohuolukorda ELi naabruses, ei saa Euroopa Liit endale lubada keskendumist üksnes kriisijärgselt kasutatavatele vahenditele või kriisi lahendamisele kaasa aitamisele, vaid peab suutma osaleda kogu kriisiohjamise spektris;
18. peab äärmiselt kahetsusväärseks sõjaliste operatsioonide käivitamisel esile kerkinud probleeme relvajõudude moodustamisega; märgib, et liidu käimasolevates sõjalistes operatsioonides osaleb vaid maksimaalselt pool tosinat liikmesriiki, välja arvatud EUTM Mali, millesse panustab 23 liikmesriiki; on arvamusel, et kolmandate riikide panus annab tunnistust partnerlussuhete elujõulisusest ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika raames, kuid samas on ka märk liikmesriikide huvipuudusest;
19. võtab arvesse asjaolu, et nii liidu tsiviilmissioonid (EUCAP) kui ka sõjalised operatsioonid (EUTM) keskenduvad koolitusele; kahtleb, kas sellise struktuuripoliitika loomine, millega püütakse pakkuda kõnealustele missioonidele pikaajalist eelarvelist tuge ja vahendeid, on asjakohane; on arvamusel, et selline uus poliitika, mis oleks arengukoostöö osa, võimaldaks ellu viia algatuste „Train and Equip” ja „E21” raames käimasolevad projektid, mille eesmärk on arendada kolmandate riikide pikaajalist suutlikkust (rajatised, seadmed, taristu, töötasu), et neil oleks tegutsemisvõimelised relvajõud;
20. tunneb heameelt nõukogu 2013. aasta novembris väljendatud valmiduse üle parandada lahingugruppide modulaarsust ja paindlikkust, et neid oleks võimalik kasutada kõikvõimalike kriisiohje ülesannete täitmisel; märgib aga, et seni ainus ja üsna tagasihoidlik edusamm on olnud lahingugruppide tegevuspiirkonda toimetamise strateegiline kavandamine mehhanismi Athena raames; nõuab tungivalt, et kõik liikmesriigid näitaksid üles konstruktiivset suhtumist, et kõrvaldada lõplikult lahingugruppide kasutamist takistavad poliitilised ja funktsionaalsed tegurid;
21. väljendab rahulolu kaitseministrite nõukogu viimase mitteametliku kohtumise positiivse sõnumi üle ELi lepingu artiklis 44 sisalduvate võimaluste uurimise kohta; peab siiski

kahetsusväärseks, et erinevad seisukohad selles valdkonnas ei ole võimaldanud kõnealuse artikli rakendamisega seotud küsimustega edasi minna; on arvamusel, et artikli 44 rakendamine võimaldaks tunduvalt suurendada liidu tegevuse paindlikkust ja kiirust ning seega ka liidu suutlikkust ümbritsevatele ohtudele vastu astuda; nõuab tungivalt, et need liikmesriigid, kes ei ole huvitatud ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika operatsioonides osalemisest või kellel ei ole selleks vahendeid, oleksid konstruktiivsed ja võimaldaksid teistel liikmesriikidel soovi korral osaleda;

22. palub liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal ja komisjoni asepresidendil uurida ka Lissaboni lepingu muude asjakohaste artiklitega seotud võimalusi;
23. kutsub üles uurima tõsiselt võimalust kasutada – kehtestades vajaliku modulaarsuse tagava korra – olemasolevaid rahvusvahelisi peakortereid nagu Eurocorps Strasbourgis, mille tõhusus kohapeal tegutsedes on juba tõestust leidnud;
24. rõhutab Euroopa Liidu ja rahvusvaheliste organisatsioonide, eriti ÜRO, NATO, Aafrika Liidu ja OSCE vahelise koostöö olulisust julgeoleku ja kaitse vallas; tunneb heameelt 2014. aasta septembris Wales'is toimunud NATO tippkohtumise deklaratsiooni üle, milles kinnitati NATO toetust ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika arendamisele;

Ressursid

25. on seisukohal, et 2008. aasta majandus- ja finantskriisi tagajärjel vähendasid liikmesriigid oma kaitse-eelarvet ning see toimus nendevahelise kooskõlastamiseta, mis ohustab nüüd liidu strateegilist sõltumatust ja liikmesriikide suutlikkust tagada relvajõudude vajalik tegutsemissuutlikkus;
26. tunneb heameelt, et nõukogu võttis 18. novembril 2014 vastu pikaajalise süstemaatilise kaitsealase koostöö poliitilise raamistiku, mis põhineb ressursidega seotud planeerimisprotsessi koordineerimisel ja teabevahetusel;
27. tunneb heameelt, et nõukogu võttis 2014. aasta novembris vastu Euroopa Kaitseagentuuri kinnitatud 2014. aasta võimearendusplaani, milles on määratletud võimearenduse 16 prioriteeti; tunneb heameelt ka töö üle, mida Euroopa Kaitseagentuur on teinud Codaba kaudu, mille abil kaardistatakse liikmesriikide koostöö võimalused, pannes sellega koostöövõimalustele aluse; nõuab tungivalt, et liikmesriigid arvestaksid nende vahenditega oma sõjalise suutlikkuse arendamisel;
28. peab üllatavaks, et ELi tasandil ei ole veel kasutusele võetud koostööd ja ühiskasutust edendavaid maksusoodustusi; märgib, et 2013. aasta detsembris toimunud nõukogu istungil kutsuti üles selliseid võimalusi kaaluma, ja peab kahetsusväärseks, et aasta jooksul ei ole arutelud viinud konkreetsete meetmete võtmiseni selles valdkonnas; märgib, et Belgia valitsus on juba kinnitanud ajutise käibemaksuvabastuse teatavate Euroopa Kaitseagentuuri projektide nagu Satcom ettevalmistusetappide ajaks; on seisukohal, et sellised maksuvabastused peavad olema pidevad ning laienema ressursidega seotud konkreetsetele taristutele ja projektidele;
29. tunneb heameelt olemasolevate koostöömudelite üle, nagu Euroopa lennutranspordi

juhtimissüsteem (EATC), ning selle laienemise üle üha uutesse liikmesriikidesse; peab kahetsusväärseks, et seda aastaid olemas olnud süsteemi ei ole kohandatud kasutamiseks muudes kaitsevõime valdkondades; kutsub üle kasutama Euroopa lennutranspordi juhtimissüsteemi muudes tegevusabi valdkondades tegutsemispuutlikkuse oluliste puudujääkide korvamiseks;

30. märgib tagasihoidlikku edu, mida on saavutatud koondamist ja ühiskasutust käsitlevate projektide puhul; tunneb eriti heameelt edusammude üle õhus tankimise võime arendamisel, mis on võimalikuks saanud mitmeotstarbeliste tanker-lennukite hankimisega; peab kahetsusväärseks, et seni on selle projektiga liitunud vaid üksikud liikmesriigid, ning kutsub liikmesriike, kelle kõnealuses valdkonnas tegutsemine jätab soovida, projektiga ühinema;
31. kiidab heaks nõukogu valmiduse arendada olulistele tehnoloogialahendustele keskenduvaid ühiskasutusprojekte, nagu kaugjuhitava õhusõiduki süsteem (RPAS) ja Govsatcom; võtab teadmiseks tõsiasi, et kaugjuhitava õhusõiduki süsteemi integreerimiseks Euroopa lennundussüsteemi esialgu aastaks 2016 on vaja reguleerivat raamistikku, võttes arvesse nii tsiviil- kui sõjalise valdkonna vajadusi;
32. tunneb heameelt edu üle, mida on Euroopa Liidus saavutatud satelliidipõhiste teenuste tasandil (Galileo, Copernicus, EGNOS); on seisukohal, et need kosmosetehnoloogiateenused ja eriti Copernicus peavad olema kasutuskõlblikud ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika missioonide ja operatsioonide selliste vajaduste toetamiseks, mis on seotud kõrgresolutsiooniga satelliidikujutistega kaugseires; tunneb heameelt kanderaketiprojekti Ariane 6 käivitamise üle; peab kahetsusväärseks, et tehnilistel ja ärilistel põhjustel hangib liit endiselt vene päritolu kanderakette, mis on vastuolus liidu seatud sihiga saavutada teatav strateegiline sõltumatus;
33. on arvamusel, et liit võiks võimekuse vallas seada samad eesmärgid kui on NATO-l ning nõuda, et vähemalt 2% SKPst eraldataks kaitsekuludele ning 20% kaitse-eelarvest suuremahulistele hangetele, sealhulgas teadus- ja arendustegevusele;

Tööstus

34. on arvamusel, et kaitsevaldkonna turud on väga spetsiifilised, sest nõudlus pärineb peaaegu eranditult avalikust sektorist, ettevõtjaid on turul vähe, toodete väljatootamine ja hooldamine on väga aeganõudev ning teatavad tehnoloogiad on olemuselt strateegilised;
35. võtab teadmiseks komisjoni 2013. aasta juuli teatise „Konkurentsivõimelisem ja tõhusam kaitse- ja julgeolekusektor”, samuti 2014. aasta juunis koostatud tegevuskava selle rakendamiseks ning selles tehtud ettepanekud ja eelkõige ettepanekud siseturgu käsitlevate direktiivide 2009/81/EÜ ja 2009/43/EÜ paremaks rakendamiseks;
36. on seisukohal, et kõik need meetmed eeldavad Euroopa kaitsesektori tehnoloogilise ja tööstusliku baasi ühist eelnevat piiritlemist, et otsustada, millised ettevõtted või strateegilised tegevused võiksid sellest kasu saada;
37. märgib, et nõukogu soovib luua Euroopa süsteemi varustuskindluse tagamiseks, mille

raames liikmesriigid oleksid vastastikku abiks ja saaksid kiiresti reageerida üksteise kaitsealastele vajadustele; ootab komisjonilt tegevuskava, milles pakutaks välja eri rakendusvõimalused;

38. on seisukohal, et ükski valitsus ei suuda üksi käivitada tõeliselt suuremahulisi programme teadusuuringute ja tehnoloogia valdkonnas; kiidab sellepärast heaks komisjoni ettepanekud tsiviil- ja kaitsevaldkonnas toimuvate uuringute koostoime edendamiseks; tunneb samuti heameelt ettevalmistava tegevuse käivitumise üle ning loodab, et ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika vallas võetavad ettevalmistavad meetmed aitavad järgmise mitmeaastase finantsraamistiku raames rahastada mõnd uurimisteemat;
39. kutsub siiski üles olema võimalikult hoolas küsimustes, mis puudutavad valitsemistava, intellektuaalomandiõigusi, kaasrahastamist ja kaitsevaldkonna ettevalmistavates meetmetes osalemise reegleid; palub, et liikmesriigid kaasataks täiel määral otsuste tegemisse, et vältida ülemäärast bürokraatiat ning tagada programmide vastavus ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika ning liikmesriikide strateegilistele vajadustele;
40. võtab teadmiseks komisjoni ettepanekud kaitsetehnika ühiste standardite ja sertifitseerimismenetluste kasutuselevõtmise edendamiseks; ootab sellega seoses kaitsevaldkonnas tööstuslike standardite väljatöötamiseks Euroopa Kaitseagentuuri ja komisjoni tegevuskava, samuti Euroopa Kaitseagentuuri ja Euroopa Lennundusohutusameti poolseid valikuid sõjalise sertifitseerimise vastastikuse tunnustamise parandamiseks Euroopa Liidus;
41. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon Euroopa Ülemkogu eesistujale, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, NATO peasekretärile, NATO Parlamentaarse Assamblee presidendile, ÜRO peasekretärile, OSCE eesistujale, OSCE parlamentaarse assamblee presidendile, Aafrika Liidu assamblee eesistujale ning ASEANi peasekretärile.